

человѣщина-та да нѣма милость.—О! тятко!—Азъ предпочитвахъ да мя бѣше сгазила и съсинала онази жена, нѣ само да бѣше освободила милый-тъ ми бащица отъ затвора!—

Иордана.—Утѣши ся сестрице—утѣши ся.—Мысли на майчинь-тъ ни поученія.—Мила-та ни майчица казваше: »Дѣчица, ний сме сиромаси и Богъ знай какъвъ край ще земе нашій-тъ животъ, нѣ въ сѣкый случай, миличкы дѣчица, не дѣйте ся отчаява, а мислете че има надъ васъ и надъ синца ни единъ вѣченъ баща, кой-то си има грыжъ-тж, както за пай-ничтожныя червей, тжй и за насъ, сиромаси-тъ.«

Слава.—[колѣничва и подига рѣцѣ къмъ небе-то]. Знаж, знаж! мила тятко!—Туй е едничко-то мое утѣшеніе!—О! тятко! Ела, ела колѣнич до менѣ да молимъ милж-тж ни майчицж за да бжде посрѣдница предъ милостиваго Бога за нашж-тж бждущность.

Иордана.—[колѣничва до Славж] Сестричке! нека ся молимъ на Бога по начина, както мама сѣкый вечеръ пж учеше.

Слава.—Моли ся, тятко!—Моли ся съ гласъ и азъ щж повтарямъ думы-тъ ти, защо-то не знаж сичко наустъ.

Иордана.—Боже всевышній,—Боже всеблагый,—Боже всемогущый.!

Слава.—[казва сжщо-то].

Иордана.—Ты си сътворилъ отъ нищо сичко-то, кое-то виждаме съ очи.—Боже! ты си сътворилъ и нази отъ каль.

Слава.—[казва сжщо-то].

Иордана.—Боже! Ты, кой-то съ сичкж-тж си прѣмждрость си нж създалъ, имай милость за насъ и за таткж ни.—

Слава.—[казва сжщо-то].

[Вдигна ся завѣса-та, Богыня-та пристѣпва къмъ дѣчица-та отзади и гы цѣлува по чела-та].

Богыня-та.—О! Боже, Боже!—Ты всемогущий творче! защо мж не остави въ мое-то невѣжество, а мж проводи тукъ да глѣдаме и да ся увѣря че отъ хора станали звѣрове!—О! проклѣто женище! твое-то наказаніе ще бжде страш-